

סטודיו למשחק

איזבל- אני יודעת על הסוד שלך. ראיתי את כרטיסי הטיסה ואני יודעת שאת לא עובדת במשרד פרסום בניו יורק, דיברתי איתם. את מתכננת לקחת את הילדים ולעבור ללוס אנג'לס. ג'קי- מה חשבת לעצמך שקראת את הדואר שלי? מרחרחת מאחורי הגב שלי כמו איזו רמאית..

איזבל- רמאית? לא הייתי צריכה לרחרח אם היית כנה עם הגרוש שלך.

ג'קי- הייתי בטוחה שזה מה שאת הכי רוצה, להיפטר מהמכשפה ושני הפרחחים שלה במכה אחת. זה הרבה יותר קל, את תקבלי את חייך בחזרה.

איזבל- נו באמת, יש הרבה משרדי פרסום בניו יורק, בטוח תוכלי למצוא כאן עבודה.

ג'קי- אה אז אני אמורה לארגן את חיי בהתאם ללוחות הזמנים שלכם? אם את כל כך מודאגת אולי תמצאי לך קריירה חדשה? למה שאת ובן לא תעברו ללוס אנג'לס?

איזבל- אה ולך מותר לשנות את החיים של כולם מבלי להתייעץ איתנו?

ג'קי- הרבה אנשים עושים את זה. בן יקבל את הילדים לחודש במהלך הקיץ ובכל חג שני. זה לא אידיאלי אבל אפשר להסתדר.

איזבל- את לא יכולה לעשות את זה.

ג'קי- למה?

איזבל- את לא יכולה להרחיק מבן את ילדיו!

ג'קי- אני כן.

איזבל- לא! לא נוכל לחיות ככה!

ג'קי- "נוכל"? אם לבן יש בעיה עם זה תגידי לו שידבר איתי. אין לזה קשר אלייך. זאת לא הבעיה שלך.

איזבל- זאת כן הבעיה שלי.

ג'קי- למה?

איזבל- כי אני עומדת להתחתן עם הגבר הזה, ולחלוק איתו את חיי, אני אוהבת אותו. הילדים שלו הם כל עולמו וזה יהרוס אותו להיות רחוק מהם ואם...

פאן

ג'קי- בכל מקרה טעית בניחוש.

אני נוסעת לקבל זריקת חלבון שהאונקולוגית שלי המליצה לי, הטיפול ניתן רק בלוס אנג'לס.

איזבל (בהלם)- אונקולוגית?

ג'קי- כן, אלה החיים.. עד שכבר חוקי לעשן מריחואנה צריך לקבל סרטן.

איזבל- את עומדת למות?

ג'קי (מתלוצצת)- לא היום